

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2006. március 6. (04.11.)
(OR. fr)**

7068/06

**DEVGEN 62
RELEX 130**

FEDŐLAP

Küldi: az Európai Bizottság főtitkára részéről
Jordi AYET PUIGARNAU igazgató

Az átvétel dátuma: 2006. március 3.

Címzett: Javier SOLANA főtitkár/főképviseelő

Tárgy: A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek
Az EU-támogatás hatásának növelése: Az országos stratégiai dokumentumok
elkészítésének közös kerete és a közös többéves programozás

A delegációk mellékelten kézhez kapják a Bizottság dokumentumát — COM(2006) 88 végleges.

Melléklet: COM(2006) 88 végleges

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 2.3.2006
COM(2006) 88 végleges

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI
PARLAMENTNEK**

AZ EU-TÁMOGATÁS HATÁSÁNAK NÖVELÉSE:

**AZ ORSZÁGOS STRATÉGIAI DOKUMENTUMOK ELKÉSZÍTÉSÉNEK KÖZÖS
KERETE ÉS A KÖZÖS TÖBBÉVES PROGRAMOZÁS**

TARTALOMJEGYZÉK

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

AZ EU-TÁMOGATÁS HATÁSÁNAK NÖVELÉSE: AZ ORSZÁGOS STRATÉGIAI DOKUMENTUMOK ELKÉSZÍTÉSÉNEK KÖZÖS KERETE ÉS A KÖZÖS TÖBBÉVES PROGRAMOZÁS

1. Preambulum.....	4
1.1. A közös keret és a közös többéves programozás: az uniós hozzájárulás elemei	4
1.2. Az országos stratégiai dokumentumok kerete és a közös többéves programozás	4
1.3. Előzetes megjegyzések.....	6
2. Felülvizsgált keret a megerősített programozás szolgálatában	7
2.1 A hatékony programozás elvei.....	7
2.2 Az országos stratégiai dokumentumok kilenc alapvető összetevője.....	8
2.3. Az országos stratégiai dokumentumok elkészítése a közös többéves programozás távlatában	10
2.3.1. Az alapelvek.....	10
2.3.2. A közös többéves programozás különböző szakaszai.....	11
<i>Első szakasz: Közös elemzés.....</i>	<i>11</i>
<i>Második szakasz: A közös elemzésen túl, egy közös stratégiai válasz létrehozása.....</i>	<i>11</i>
ANNEX: Common format for country strategy papers (CPSs).....	12
PART 1: COUNTRY STRATEGY PAPER.....	12
CHAPTER 1: FRAMEWORK FOR RELATIONS BETWEEN THE DONOR AND THE PARTNER COUNTRY.....	12
1.1. General objectives of the donor’s external policy	12
1.2. Strategic objectives for cooperation with the partner country	12
1.3. Main bilateral agreements.....	12
CHAPTER 2: COUNTRY DIAGNOSIS	12
2.1. Analysis of the political, economic, social and environmental situation in the partner country	12
2.1.1 Political situation.....	12
2.1.2 Economic and social situation.....	14

2.1.3 Social situation, including decent work and employment.....	16
2.1.4 The country in the international context	16
2.1.5 Environmental situation	17
2.2. Development strategy of the partner country.....	17
2.3. Analysis of the viability of current policies and the medium-term challenges.....	18
CHAPTER 3: OVERVIEW OF COOPERATION AND POLITICAL DIALOGUE, COMPLEMENTARITY AND CONSISTENCY	18
3.1 Overview of the donor’s past and present cooperation (lessons learned)	18
3.2 Information on the programmes of other donors (complementarity).....	19
3.3 Description of the political dialogue between the donor and the partner country	19
3.4 Description of the state of the partnership with the partner country and progress towards harmonisation.....	19
3.5 Analysis of consistency with the donor’s other policies	19
CHAPTER 4: THE DONOR’S RESPONSE STRATEGY	20
PART 2: WORK PROGRAMME	21
ANNEXES.....	21
1. Summary table for the country	21
2. Country environmental profile	21
3. Prospective financial matrix of donors.....	22
4. Country migration profile (where necessary).....	22
5. Description of the CSP drafting process, stressing the involvement of non-state actors and local authorities	22
6. Harmonisation road map (where there is one)	22

1. PREAMBULUM

Az Európai Unió (EU) menetrendjének alapvető célkitűzése a támogatás hatékonyságának megerősítése. A Monterreyi Nemzetközi Konferenciát (2002. március 18–22) követő nemzetközi folyamat a támogatás harmonizációjáról és összehangolásáról szóló párizsi nyilatkozat elfogadását (2005. március 2.) eredményezte. Ebben az összefüggésben az Európai Unió egyrészt nem győzte hangsúlyozni annak szükségességét, hogy a hatékonyság és a hatás érdekében a haladást együttesen kell megvalósítani, másrészt pedig kiemelte azt a tényt, hogy ebben az Uniónak jelentős szerepe van.

Ebből adódóan a külpolitikának és az EU egyéb eszközeinek valamennyi célkitűzését figyelembe kell venni a támogatás egységességének biztosítása, valamint hatékonyságának megszilárdítása érdekében. A fejlesztési politika azon politikák egyike – egyéb olyan eszközök mellett, mint például a védelmi és a biztonsági politika, a kereskedelmi, környezetvédelmi vagy egyéb politika –, amelyek hozzájárulnak az EU külpolitikai célkitűzéseinek megvalósításához.

1.1. A közös keret és a közös többéves programozás: az uniós hozzájárulás elemei

A 2005 februárjában és márciusában Párizsban megrendezett magas szintű fórumon az EU olyan munkatervet mutatott be, amely konkrét kötelezettségvállalásokat tartalmaz a párizsi nyilatkozat elveinek gyors és együttes végrehajtására vonatkozóan. Ezen önkéntes hozzájárulás egyik alapja az a kötelezettségvállalás, amely szerint a 2000-es országos stratégiai dokumentumok keretének felülvizsgálatán keresztül fokozatosan bevezetésre kerül egy közös többéves programozás. E közös többéves programozás a támogatás hatékonyságát megcélzó uniós cselekvési terv egyik összetevője.

A 2004 novemberi, illetve a 2005 áprilisi és novemberi Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsán kidolgozták a folyamat alapelvét, jellegét és menetrendjét.

E közös többéves programozás alapjainak kidolgozása előtt szükség volt kiegészítő információk gyűjtésére (a tagállamok – és az egyéb adományozók– különböző programozási rendszerének megfelelő megismerése céljából), a jelenlegi bevált (az OECD által elismert) gyakorlatok teljes mértékű áttemelésére, valamint az intézkedésnek a helyszínen történő teljes mértékű bevezetésére.

Ebből a célból 2005-ben három mélyreható tanulmányt készítettek (Ugandában, Tanzániában és Zambiában). Figyelembe vették ezenkívül az Unió által négy kísérleti országban (Vietnámban, Nicaraguában, Marokkóban és Mozambikban) bevezetett harmonizációs program tanulságait és a programról készült mérleget.

A három tanulmány – amelyek eredményeit a tagállamok részvételével vizsgálták – kiegészítő információforrást jelentett az országos stratégiai dokumentumok keretének felülvizsgálatához, amely e dokumentum témája.

1.2. Az országos stratégiai dokumentumok kerete és a közös többéves programozás

A közösségi szinten elkészített országos stratégiai dokumentumok programozási keretét (más néven „az országos stratégiai dokumentumok keretét”) 2000-ben, a RELEX reformjának összefüggésében fogadták el, mint a többéves programozás eszközét. E keretnek kellett alapjául szolgálnia a közösségi szinten elkészített valamennyi országos stratégiai

dokumentum szerkezetéhez, illetve információforrásként kellett működnie a tagállamok stratégiai dokumentumainak kidolgozásához¹. Célkitűzése az volt, hogy javítsa a külső támogatás programozásának egységességét és minőségét, hogy kiszámíthatóbbá és hatékonyabbá tegye e támogatást, és hogy az EK-Szerződés 177–181. cikke értelmében a fejlesztési együttműködés területén elősegítse a tagállamok közötti nagyobb mértékű komplementaritást.

A Bizottság haladék nélkül alkalmazta e keretet az Európai Fejlesztési Alapban, illetve az ALA, MEDA, TACIS és CARDS programban részesülő valamennyi fejlődő országra vonatkozó első generációs (2002–2006) országos és regionális stratégiai dokumentumokra, valamint félidős áttekintésekre (2004).

A Bizottság által a Tanács kérésére 2001-ben, 2002-ben és 2005-ben felállított, az országos stratégiai dokumentumok keretének végrehajtásáról szóló jelentések segítségével az EU megállapíthatta, hogy az országos, illetve a regionális stratégiai dokumentumok pontos használata hatékony és megfelelő eszköz volt az uniós programozási folyamatok minőségének javítására.

2003-ban² a Tanács azt a következtetést vonta le, hogy az országos stratégiai dokumentumok kerete valóban jelentősen hozzájárult a többéves programozás célkitűzéséhez és az EU külső támogatása hatékonyságának és minőségének megszilárdításához. A keret alkalmazása javította a közösségi és a bilaterális (különösen a helyszínen nagy mértékben jelen lévő tagállamoktól származó³) támogatás közötti koordinációt és komplementaritást. A partnerországok hatóságai a legtöbb esetben szorosan közreműködtek a programozási folyamattal, ami növelte a program iránti elkötelezettséget, illetve a bizottsági stratégia és a nemzeti fejlesztési folyamat közötti egységességet.

A félidős áttekintések (2004) lehetővé tették, hogy az országos stratégiai dokumentumok minősége és hatékonysága mindinkább megerősödjön, nevezetesen a fejlesztési politika és az Európai Közösség/Unió egyéb külső és belső politikája közötti egységesség javítása, illetve az eredményközpontú megközelítés megerősítése által, miután olyan teljesítménymutatók felállítására került sor, amelyekkel a partnerországok tevékenységei értékelhetők lettek (többek között a millenniumi fejlesztési célok vonatkozásában).

Az országos stratégiai dokumentumok kerete olyan állandó folyamatként értelmezendő, amelyet rendszeresen javítani és igazítani kell annak érdekében, hogy kövesse a támogatás hatékonyságával kapcsolatos menetrend alakulását. Ebben az összefüggésben egyre inkább nyilvánvalóvá vált, hogy egy európai szinten közösen összehangolt és kidolgozott programozási folyamat még hatékonyabban járulna hozzá a támogatáshoz és a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához.

2004-ben ugyanis a harmonizációval foglalkozó ad hoc csoport (amelynek feladata, hogy uniós hozzájárulást dolgozzon ki a koordináció, a harmonizáció és az összehangolás megerősítéséhez) kiemelte, hogy a közös többéves programozás megkönnyítené a politikák

---

¹ Az országos stratégiai dokumentumok harmonizált keretéről szóló, 2000. november 10-i tanácsi következtetések, III. pont, SEC(2000) 1049,

² A 2003. március 18-i Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsán elfogadott tanácsi következtetések, 6941/03 dokumentum.

³ Az Európai Közösségek és a tagállamok közötti hatékony kooperáció megerősítését célzó iránymutatásoknak megfelelően, amit a Tanács 2001 januárjában fogadott el.

összehangolását, elősegítené az eljárások harmonizációját és döntéshozatali lehetőségeket biztosítana a komplementaritással kapcsolatban. A közös többéves programozás lehetővé tenné, hogy az adományozók fokozatosan a partnerország többéves programozási ciklusaihoz (szegénységcsökkentő stratégiák és költségvetési folyamatok) igazítsák tevékenységeiket, illetve hogy a tagországok és a Bizottság programozási folyamatai összehangolódnak és ezáltal a tranzakció költségei jelentősen csökkenjenek.

A közös többéves programozás ötlete a 2004 novemberi tanácsi következtetések után indult európai útjára, amikor konkrétan arra kérték fel a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a 2000-es országos stratégiai dokumentumok keretét és építse bele ennek a programozásnak a lehetőségét.

A közös programozás elvét az új „európai konszenzus a fejlesztésért” keretén (az EU fejlesztési politikájának 2005 decemberi új nyilatkozatán) belül ismét felvetették és megerősítették.

1.3. Előzetes megjegyzések

A 2004 novemberi Tanács következtetéseinek értelmében *„a tagállamok és a Bizottság által nyújtott valamennyi támogatás többéves programozásának egyik végrehajtási eszközeként az országos stratégiai dokumentumok felülvizsgált keretét kell megjelölni. [...] [A felülvizsgált keret ezenkívül] iránymutatásokkal szolgál majd a közös többéves programozás országos szintű végrehajtásához”¹.*

A külső támogatás hatékonyságának megszilárdításához vezető első kulcsfontosságú lépés az országos stratégiai dokumentumok azon kilenc alapvető összetevőjének uniós szintű elfogadása, amelyek a 2.2. szakaszban kerülnek bemutatásra, és amelyek a mellékletben ismertetett egységes formátum alapját képezik. E lépés megtétele alapvető fontosságú a támogatás harmonizációja és összehangolása szempontjából.

A közös többéves programozás rugalmas folyamat, és bevezetésekor figyelembe lehet venni az egyes partnerországok helyzetének alakulását. Formája és szerkezete országonként változhat. A közös többéves programozást a 2.3. szakasz részletezi.

---

¹ A harmonizációval foglalkozó ad hoc csoport jelentése – A koordináció, a harmonizáció és az összehangolás megerősítése: uniós hozzájárulás, 14670/04, 2004. november 15., 37. o.

2. FELÜLVIZSGÁLT KERET A MEGERŐSÍTETT PROGRAMOZÁS SZOLGÁLATÁBAN

E dokumentum naprakésszé teszi a 2000-es országos stratégiai dokumentumok keretét; e keret meghatározza azokat az alapelemeket, amelyeket a dokumentumoknak tartalmazniuk kell, valamint azokat a szakaszokat, amelyeket a dokumentum megfogalmazásakor követni kell.

A felülvizsgált keret három szakaszból áll:

- Az első (2.1. szakasz) felsorolja azokat az alapelveket, amelyekre a programozásnak támaszkodnia kell.
- A második (2.2. szakasz) bemutatja az elkövetkező országos stratégiai dokumentumok kilenc alapvető összetevőjét. E dokumentum mellékletében található egy egységes formátum iránti javaslat.
- A harmadik (2.3. szakasz) felvázolja az elkövetkező országos stratégiai dokumentumok megfogalmazásának alapvető lépéseit, és iránymutatást nyújt a közös többéves programozás létrehozására.

2.1. A hatékony programozás elvei

A programozást bizonyos elvek mentén kell kidolgozni. Ezen elvek európai szintű kidolgozására és tökéletesítésére az utóbbi években került sor, nagy részük partneri kötelezettségvállalásként már szerepel a párizsi nyilatkozatban is (elkötelezettség, harmonizáció, összehangolás, eredményközpontú gazdálkodás, kölcsönös felelősségvállalás). Ezek az elvek határozzák meg az országos stratégiai dokumentumok szerkezetét és a következő szakaszban bemutatott alapvető összetevőit:

- A **partnerségi keret**. A stratégiáknak az együttműködési és partnerségi megállapodásokra kell támaszkodniuk és összhangban kell lenniük a regionális stratégiákkal.
- Az **európai konszenzus célkitűzéseinek** tiszteletben tartása. A fejlesztési politika legfontosabb célkitűzései a szegénységnek a fenntartható fejlődés összefüggésében történő felszámolása (nevezetesen a millenniumi fejlesztési célok elérésével), valamint a demokrácia, a felelősségteljes kormányzás és az emberi jogok tiszteletének előmozdítása. Ezeket a célkitűzéseket valamennyi fejlődő országban szem előtt tartják majd és a harmadik országokkal történő valamennyi közösségi együttműködési stratégia „fejlesztés támogatási” összetevőjénél alkalmazzák.
- Az **egységesség**. A programozás stratégiájának és dokumentumainak mindenre ki kell terjedniük és figyelembe kell venniük a partnerországgal való kapcsolatokat meghatározó fejlesztési és egyéb politika célkitűzéseit.
- A partnerek és a kihívások változatossága szükségessé teszi a **különbségtételt**. Ez az elv az általános politikára és az együttműködési programokra egyaránt vonatkozik.
- Az európai konszenzusnak megfelelően figyelembe kell venni **horizontális kérdéseket** is (demokrácia, felelősségteljes kormányzás, emberi jogok, a gyermekek és az őslakos népek jogai, nemek közötti egyenlőség, fenntartható környezet, HIV/aids).

- A támogatás hatékonysága olyan egyéb elemektől is függ, mint a **munkamegosztás, a komplementaritás és a harmonizáció**. Erőfeszítést kell tenni a valamennyi érintett szereplő közötti maximális információelosztás, valamint a tagállami beavatkozások és az egyéb adományozók és multilaterális ügynökségek tevékenységei közötti komplementaritás érdekében. A koordinációnak lehetőleg az érintett partnerországban kell történnie.
- Az általános és/vagy szektorális **költségvetési támogatást** amikor csak lehetséges végrehajtási módozatként kell alkalmazni: ez továbbra is a támogatás hatékonyságának növelésére vonatkozó kulcsfontosságú szabály, amit meg kell erősíteni.
- Az **összpontosítás** egy korlátozott számú terület kiválasztását jelenti a közösségi támogatás programozásának folyamatán belül (a rugalmasság megőrzése mellett).
- A **partnerország elkötelezettsége és az összehangolás**. A stratégia és a programozás előkészítésének központjában a partnerország menetrendje áll majd; a stratégiát és a programozást fokozatosan erre a menetrendre kell építeni.
- **Eredményközpontú megközelítés**. A programozást, a végrehajtást és az értékelési folyamatot olyan kulcsfontosságú eredménymutatóknak kell kísérniük, amelyek a támogatás hatását hosszú távon mérik.
- A **civil társadalom és az egyéb szereplők részvétele**: A partnerségnek ki kell terjednie a magánszektorban működő nem állami szereplőkre, akiket be kell vonni a politikákat érintő párbeszédbe, az együttműködési stratégia kidolgozásába és a programok végrehajtásába. Biztosítani kell a fejlesztésben részt vevő egyéb szereplők, különösen a helyi hatóságok és a parlament részvételét is.
- A **múltbéli tevékenységekből levont tanulságok** és az **átvizsgálás elve**. Rendszeresen figyelembe kell venni a partnerországok múltbéli tapasztalatainak és az adományozók (a helyszínen és képviselőteken dolgozók) tanulságait, valamint a külső és belső értékelés idevágó eredményeit: ezeknek hatással kell lenniük a programozási folyamatban hozott döntésekre. Az országos stratégiai dokumentumok egyébiránt csak akkor hatékonyak, ha teljesítményüket rendszeresen vizsgálják és a vizsgálat eredményei visszahatnak rájuk.

2.2. Az országos stratégiai dokumentumok kilenc alapvető összetevője

Az országos stratégiai dokumentumok új kerete továbbra is meg kívánja tartani a 2000-es keretben kidolgozott logikai megközelítést, amely tanúbizonyságot tett hatékonyságáról. A keret aktualizálása a nemzetközi szintéren megjelenő új gyakorlatok és az előző szakaszban bemutatott új uniós kötelezettségvállalások tekintetében történt. Olyan alapvető elemeket foglal magába, amely segítségével országonként létre lehet hozni egy többéves programozást.

A mellékletben található az országos stratégiai dokumentumok egy részletes formátuma. A formátum magában foglalja a következő alapvető összetevőket, amelyek a tapasztalat szerint minőségi programozást tesznek lehetővé¹:

¹ A címetek az országos stratégiai dokumentum szerzőjéhez és a partnerországhoz kell igazítani. Ez azt jelenti, hogy az „adományozó” szót a szerző nevével, a „partnerország” szót a partnerország nevével kell helyettesíteni.

- (1) Az adományozó és a partnerország közötti kapcsolatok kerete
- (2) A partnerország (kül- és bel-) politikai, gazdasági és kereskedelmi, szociális és környezeti helyzetének elemzése
- (3) A partnerország menetrendje, beleértve fejlesztési stratégiáját
- (4) A jelenlegi politikák életképességéről és a középtávon leküzdendő kihívásokról készült elemzés, amely az ország helyzetének és menetrendjének elemzésére támaszkodik
- (5) Az adományozóval történő múltbéli és jelenlegi együttműködés áttekintése (tapasztalatok és tanulságok), figyelembe véve valamennyi külső támogatási eszközt, az egyéb adományozók programjaival történő komplementaritást és az egyéb külső támogatási eszközökkel és politikákkal való összhangot
- (6) A partnerországgal való partnerségi viszony bemutatása, ideértve a politikai párbeszédet és a harmonizációs folyamat eredményeit
- (7) Az adományozó együttműködési stratégiája, ennek különleges célkitűzései és az egyéb külső támogatási eszközökkel, valamint a politikákkal való összhang; az egyéb adományozókkal történő komplementaritás
- (8) A fent említett elemek alapján elkészített munkaprogram vagy nemzeti indikatív program, amely meghatározza a teljesítménymutatókkal mérhető célkitűzéseket, az adományozó különleges hozzájárulását, valamint a legmegfelelőbb támogatási mechanizmusok jellegét és hatását.
- (9) Mellékletek: összefoglaló táblázat az országról, rövid környezeti jellemzés, az adományozók jövőre vonatkozó pénzügyi mátrixa, az esetleges migráció leírása, ideértve a nemzetközi védelem jellegét, a nem állami szereplőkkel történő konzultáció bemutatása és amennyiben létezik, a harmonizációs ütemterv.

A tervek szerint az országos stratégiai dokumentumait a Bizottság e kilenc alapvető összetevő és az ezeket kifejtő, a mellékletben található formátum alapján dolgozza ki. A kidolgozás fokozatosan fog végbemenni: az AKCS-országokat illetően rögtön, az ázsiai, latin-amerikai régiókat, az európai szomszédosságpolitika által érintett országokat és Oroszországot illetően viszont, – ahol a második generációs országos (és regionális) stratégiai dokumentumok a régi formátumra támaszkodnak és majdnem véglegesek – később (féldíós áttekintés).

A Bizottság észrevétele szerint ezen összetevők nagy része már megtalálható a tagállamok által bilaterálisan kidolgozott stratégiai dokumentumokban. Úgy véli tehát, hogy az országos stratégiai dokumentumok új keretét (amely tartalmazza ezen alapvető összetevőket) a tagállamok a bilaterális támogatásra is alkalmazhatnák anélkül, hogy eljárásaikat az ország különös helyzetéhez történő igazítás során lényegében változtatni kellene. Azok az országok pedig, akik jelenleg programozási eszközöket nyújtanak be, országos stratégiai dokumentumaik kidolgozásához közvetlenül alkalmazhatják az új keretet.

Ugyanakkor azonkívül, hogy e kilenc összetevő és az országos stratégiai dokumentumok új kerete lehetőséget teremt a tagállamok számára, hogy országos stratégiai dokumentumaikat ezek mentén dolgozzák ki, a Bizottság szerint a mellékletben található formátum a közös többéves programozás felé vezető úton is egyértelműen a legmegfelelőbb lépés, különösen a

programozás bizonyos szempontjainak megosztását illetően (2.3.2. szakasz). Ezért a tagállamoknak hasznos lenne e formátumot alkalmazni, amennyiben erre lehetőségük van.

Végezetül pedig fontos lenne, hogy a programozási mechanizmusok a lehető legrugalmasabbak legyenek annak érdekében, hogy egymás között összehangolhatók legyenek és a partnerország politikai és költségvetési menetrendjéhez illeszkedhessenek.

2.3. Az országos stratégiai dokumentumok elkészítése a közös többéves programozás távlatában

Az országos stratégiai dokumentumok új keretének meg kell könnyítenie a Bizottság, a tagállamok és az esetleges egyéb partnerek közös többéves programozását.

Az Európai Közösség/Unió feladata az, hogy megkönnyítse e tevékenységet, hogy minél nagyobb részvételre ösztönözzön, és hogy előmozdítsa a partnerország részvételét.

2.3.1. Az alapelvek

A közös programozásnak olyan rugalmas, fokozatos és nyílt folyamatnak kell lennie, amelyben a partnerország aktív, alulról felfelé irányuló szerepet játszik.

- **Rugalmasság:** a közös programozásnak különböző formát kell öltenie attól függően, hogy a partnerország és az adományozók politikailag és/vagy az eljárást illetően milyen mértékben állnak készen a harmonizációra [nevezetesen a partnerországok intézményi kapacitását és a nemzeti fejlesztési politikát illetően (PSRP, ...)].
- **Fokozatosság:** a programokba a helyzet alakulásának függvényében fokozatos „integrációs” állomásokat kell tervezni, amelyek a tagállamok összességét vagy egy részét érinthetik.
- **Nyitottság:** a közös programoknak nem kizárólag a tagállamokra kell korlátozódniuk, hanem a nemzetközi folyamat részeként új perspektívát kell, hogy jelentsenek. Amennyiben már folyamatban van egy közös programozás létrehozása, ebbe a közös európai programozásnak be kell tudnia kapcsolódnia, és így közös európai látásmódjával és európai struktúrájával lendületet adhat a folyamatnak.
- A közös programozás előkészítésében és összehangolásában nagyon fontos a **partnerország aktív szerepe**, mert a programozást a szegénységcsökkentő és egyéb ezzel egyenértékű stratégiára és a kérdéses ország költségvetési ciklusára kell építeni. A partnerek ilyen módon tudják tevékenységeiket valóban összeegyeztetni, a megfelelőbb komplementaritást elérni (munkamegosztás) és a tranzakciók költségeit hosszútávon csökkenteni. Minden segítséget meg kell adni egy országnak ahhoz, hogy képes legyen ilyen aktív szerepvállalásra. Amíg egy ország képessé válik az ilyen aktív szerepvállalásra, az adományozók kidolgozhatnak egy olyan közös programozást, amely összhangban áll az előző programozás prioritásaival és ciklusával, a félhivatalos összehangolás elve mentén („shadow alignment” – az alacsony jövedelmű vagy gyenge országok esetén) vagy a létező prioritásokkal és ciklusokkal (közepes jövedelmű országok esetén).
- A közös programozás iránti elkötelezettség, annak formája és iránya valamennyi országot illetően a **helyszínen jelen lévő** bizottsági küldöttségektől és egyéb fejlesztési partnerek küldöttségeitől származik. A koordinációnak és a harmonizációnak valójában ezen a szinten kell megtörténnie. A közös programozást – amennyiben erre szükség van – be kell

illeszteni az országban kidolgozott koordinációs és harmonizációs ütemtervbe. Annak érdekében, hogy a folyamat elérje a legmagasabb politikai szintet, szükség lesz a székhely és a helyi képviselők közötti gyakori információcserére, illetve egy rendszeres nyomon követésre.

2.3.2. A közös többéves programozás különböző szakaszai

A közös többéves programozás rugalmas és fokozatos jellegének abban kell megmutatkoznia, hogy a programozás több szakaszból áll, az országos stratégiai dokumentumok közös vagy harmonizált koncepciója alapján. Ez azt jelenti, hogy a tagállamoknak alkalmazniuk kell a szükséges rugalmasság megléte mellett, a mellékletben található felülvizsgált formátumban bemutatott kilenc alapvető összetevőt is.

Első szakasz: Közös elemzés

A tapasztalat és az elvégzett elemzések azt mutatják, hogy egy adott országban tevékenykedő adományozók között az alkalmazott modelltől függetlenül számos olyan közös elem létezik, amely alapvető fontossággal bír egy együttműködési stratégia meghatározásában. A partnerország tranzakciós költségeinek csökkentése érdekében ezeket az elemeket az egyes adományozók között meg kell osztani és közösen alkalmazni.

Ezek az elemek a közös formátum (lásd a mellékletben) I. részének 1., 2. és 3. fejezetében található: az általános politikai helyzet felmérése, az ország makrogazdasági, szociális és környezeti helyzetének kiértékelése (ideértve a kormány menetrendjének alapján összehangolt makrogazdasági és szegénységi mutatók listáját), a partnerország prioritásainak bemutatása, az előző együttműködésből levont tanulságok elemzése, a partnerország egyéb politikáinak összehangjáról készült elemzés, a különböző partnerek tevékenységei közötti komplementaritás elemzése, valamint a harmonizációs menetrend bemutatása.

Második szakasz: A közös elemzésen túl, egy közös stratégiai válasz létrehozása

Ha a közös programozás az elemzés közös síkra történő terelését jelenti is (lásd az első szakaszt), ez még nem zárja ki azt, hogy egy adott országban tevékenykedő tagállamok mindegyike vagy egy része egy magasabb ambíciószint elérése érdekében közös stratégiai választ dolgozhasson ki.

Ez a mellékletben szereplő közös formátum I. részének 4. fejezetében található elemeket foglalja magába: a partnerrel történő együttműködés célkitűzéseinek közös meghatározása, a kiválasztott területek meghatározása a partnerek közötti munkamegosztással (az adományozók pénzügyi mátrixa), a pénzügyi támogatásról és a kockázatelemzésről szóló tájékoztatás, valamint a partnerországok közös megegyezéssel vállalt kötelezettségei. A teljesítménymutatókat közösen kell meghatározni, lehetőleg az érintett országok országos stratégiai dokumentumaira támaszkodva. A mutatókról párbeszédet kell folytatni a kormánnyal. Kialakítják majd a közös nyomon követést és értékelést, az eredmény és a szegénységcsökkentő stratégia közös éves vizsgálatát.

PART 1: COUNTRY STRATEGY PAPER

1. CHAPTER 1: FRAMEWORK FOR RELATIONS BETWEEN THE DONOR AND THE PARTNER COUNTRY

For the EC/EU

1.1. General objectives of the donor's external policy

1.2. Strategic objectives for cooperation with the partner country

Strategy papers must reflect the policy guidelines set out in the “European Consensus on Development”. They must also reflect the EU’s commitments with regard to the effectiveness of aid (Paris Declaration, additional EU commitments).

They will also set out the donor’s main objectives in its dealings with the partner country in the regional context (in the case of the EU, these include the European Neighbourhood Policy, the Cotonou Agreement, the Asia, Latin America and Africa Strategies and the European Programme for Reconstruction and Development in South Africa).

1.3. Main bilateral agreements

Describe the association and partnership agreements (e.g. the Economic Partnership Agreements – EPAs) binding the donor and the partner country, stating the fields covered and the objectives pursued.

2. CHAPTER 2: COUNTRY DIAGNOSIS

2.1. Analysis of the political, economic, social and environmental situation in the partner country

This analysis should include all major domestic policy developments and issues and all significant external factors.

2.1.1 Political situation

The CSP must analyse the country’s political, institutional and security situation in a broad context, including governance, progress towards democracy, the rule of law and observance of human rights. The regional context must be specifically addressed here. This section should therefore examine the following aspects:

- The main obstacles at national level to progress towards a situation in which human rights are respected, protected and promoted. The analysis will identify the priorities and objectives permitting progress towards respect for fundamental human rights in all circumstances.

- The content and any shortcomings of the partner country's plans/policies concerning social cohesion, employment and gender equality; the gender representativeness of the administration and the position with regard to international commitments on gender equality. Commitments and compliance under international conventions concerning children's rights must also be described. Special attention must be paid to child labour and to trafficking and violence against women and children. The protection afforded for the rights of minorities and indigenous peoples must also be examined.
- Observance of democratic principles, including in particular an assessment of the electoral process and public participation in the democratic process (free elections by universal suffrage, multiparty system, equal access to political activity, participatory decision-making process, the role of the media, civil society and other non-state actors, etc.), the possibility of changing the government without violence, etc.
- The organisation of government, the authorities' decision-making procedures. Particular attention must be paid to examining the various levels of power and the division of powers between central, regional and local tiers of government and the effectiveness of their interaction (decentralisation and devolution). The main constraints faced by "key institutions" in fulfilling their respective mandates (including the capacities the national statistical system to provide statistics and indicators in the different domains), institutional transparency and accountability for the management of public resources and affairs; the institutional capacity to draw up and implement measures against corruption money laundering, fraud and tax avoidance; the rule of law and the independence of the judiciary. The role of parliaments in their dual function of making law and overseeing the executive must be examined, as must the degree to which civil society is involved in the political and social debate.
- The government's position with regard to the key international conventions, especially those concerning the environment, human rights, gender equality, refugees, labour law, the International Criminal Court, terrorism, organised crime and corruption.
- Potential factors for conflict, the risk of national or regional conflict breaking out, continuing or flaring up again, and key cultural and social factors directly influencing the political process (e.g. ethnic tensions or migratory flows).
- The security system, including the division of powers between the different agencies,¹ and the decision-making procedure and democratic and civilian oversight over the security system.
- The overall security situation. The following questions must be posed: Are there signs of violent conflict in the country and/or region? Is the country's stability threatened by armed violence? What is the influence of neighbouring countries? Is there a national small-arms manufacturing industry? Does the level of crime in the country threaten its development? What is the situation with regard to the various forms of organised crime and illegal drugs? Is there a threat of terrorism in the country or region?

---

¹ The OECD-DAC defines the security system as the body of institutions and other agencies involved in maintaining the security of the state and its citizens. *Security System Reform and Governance, Policy and Practice*, DAC Guidelines and Reference Series (Paris: OECD 2004).

- Any evidence pointing to a fragile state, e.g. the incapacity to perform the basic functions of government (security, basic social services, human rights); identify support measures, such as government reform.
- The regional context of the country, its relations with its neighbours and the impact of these factors on the political, institutional and security situation in the country.

This analysis should serve to identify the type of partnership: efficient, difficult/fragile state, post-conflict.

Accordingly, in fragile states, post-conflict countries and specific cases of countries that have yet to achieve “structural stability” or are showing signs of increasing instability, greater attention should be given to analysing measures taken to ensure security and stability, including conflict prevention and management, post-conflict intervention strategies (demobilisation, disarmament, re-integration (in particular of women and child soldiers), rebuilding, humanitarian mine clearance, support for action against illegal arms trafficking and dissemination of small arms and light weapons, etc.), and the introduction of the rule of law and democracy (including broader participation of civil society and a more equitable distribution of power). The issues of transition and LRRD will have to be taken into account.

A chronology of recent events and the national and regional agenda will be annexed as basic information.

2.1.2. Economic and social situation

The CSP must include an analysis of macroeconomic performance, covering both the public and the private sectors, an analysis of structural change and of important sectoral changes. It must also include an analysis of the structure of the country’s trade at bilateral, regional and multilateral levels, including the foreseeable impact of economic partnership agreements.

It must analyse issues of good governance in the financial, tax and legal fields. The aim is to gauge the extent to which the country is implementing international recommendations on transparency and the effective exchange of information to prevent and counter financial and corporate malpractice, including in the tax field.

Economic situation, structure and performance

This part must analyse the partner country’s economic performance in a manner permitting comparison with other countries. It will identify the principal economic sectors contributing to gross domestic product and assess trends in their competitiveness, especially in the light of the prospects for the liberalisation of bilateral, regional and multilateral trade. Particular attention should be given to analysing the respective roles of the public and private sectors and the state of infrastructure, especially as regards transport, water, energy and information and communications technologies. The analysis must also address variations in the terms of trade, the external debt burden, the degree of diversification of export earnings and dependency on public and private external transfers, including remittances from migrants. The importance of service activities, especially financial services, and in particular those specifically offered to non-residents (offshore centres), will also be addressed. The employment situation will be studied with particular attention to equal economic opportunities for men and women.

The analysis should also highlight the potential sources of macro-economic and social instability in order to make the EC/EU planning process flexible enough to deal with such instability if and when it occurs.

A table with key macroeconomic indicators will be annexed to facilitate and structure the overview of the situation and any forecasts for the years ahead.

Structure and management of public finances

This section will examine the state of public finances and the external debt, analyse the quality of public finances and the structure of budget revenue and expenditure, point out any imbalances and indicate whether measures have been taken to remedy them.

Assessment of the reform process

As a general rule, the objectives of economic reform programmes, and in particular economic stabilisation and structural adjustment programmes, are to balance the economy, eliminate distortions, introduce appropriate incentives and create favourable conditions for the development of the private sector, while allowing and guaranteeing the effective and efficient working of the public sector. A key aspect of such programmes is the need to ensure that markets are open and that the economy is able to profit from, and manage successfully, external competitive forces (including those generated by regional integration initiatives).

The analysis must check the overall consistency of the policy pursued and identify possible weaknesses and inconsistencies. It is important to analyse the impact and viability (including the issue of institutional capacities) of the main sectoral reforms and to consider how these reforms might influence growth and development. In this context, the impact of reforms aimed at increasing transparency, effective information exchange and international administrative and judicial cooperation in the field of services, especially financial services, will also be examined, among others, in relation to the fight against money laundering, fraud and tax avoidance and corruption.

Particular attention must be given to reforms in the fields of political, administrative and fiscal decentralisation and issues relating to regional planning, given their potential impact on poverty, especially in rural areas.

Trade policy and external environment, in particular regional cooperation agreements

The country's trade policy must be analysed, especially the country's openness (tariff and non-tariff) and the regulatory framework's consistency with the country's commitments. Consistency with the country's development aims and foreign trade agreements, especially regional integration schemes involving the country, the impact of such schemes on the economy and actual progress towards the creation of a regional market will also be examined.

This analysis could, where relevant, use the results of trade-policy reviews by the World Trade Organisation (WTO).

Particular attention must be paid to the demands of economic transition, regional convergence and trade opening. The assessment of reform must take such undertakings or obligations into account. It must include an analysis of the country's economic performance in the framework of the regional integration process to which it belongs (e.g. macroeconomic convergence criteria) and its influence on the country's economy. This section also includes an analysis of

the scope for integration, ways of increasing the benefits, and related issues such as infrastructure, regional markets and financial and economic structures.

2.1.3. Social situation, including decent work and employment

CSPs must analyse the situation, trends and progress or delays in the social sectors and in terms of food security. They must therefore cover demographic factors (population growth, breakdown by age, relationship between rural and urban population and trends, the existence and nature of migratory flows) and such sectors/fields as education, research, health (including sexual and reproductive health, HIV/AIDS, malaria and tuberculosis), social protection, including social security networks, support programmes for disadvantaged and vulnerable groups, including the disabled, employment opportunities and working conditions and housing, rural development and access to agricultural markets. All these aspects, and in particular employment policy and the fairness of the tax system, are crucial to achieving a satisfactory level of social cohesion.

A major part of the analysis will involve reviewing the fairness of access to services and their use for disadvantaged and vulnerable groups, such as children, women and indigenous peoples, and determining whether the policies pursued address the concerns of these groups, gender equality or HIV/AIDS issues and the needs of indigenous communities.

The strategy papers will examine the country's progress towards eradicating poverty in terms of the MDGs, analyse the reasons for the trends observed, in particular gender differences, and review the main challenges and issues, their magnitude and their breakdown (by age, sex and geography).

To facilitate and structure this overview, a table setting out the key social development indicators will be annexed. This table will include at least the 10 key indicators chosen for monitoring the MDGs, which gauge the country's performance and progress in the matter of poverty reduction and social development. Where possible, it will provide data for the reference year 1990, data for the most recent years, estimates for the years ahead and intermediate and final objectives for 2015. These indicators can be supplemented by other indicators monitored in the PRSP.

Comments must be made on the quality of data and the frequency with which it is updated. To ensure comparability in time, data sources must be used as consistently as possible and any change in indicators and/or sources accounted for.

2.1.4. The country in the international context

Where relevant, this section will refer to any regional or international developments that might affect cooperation between the donor and the country concerned.

These include the country's political relations in the region, and in particular international and/or regional agreements, regional policies and any progress towards regional integration, or the existence of armed conflicts in the region.

It is also important to highlight the role actually or potentially played by the country in the regional and multilateral context (beacon, pole of stability), its capacity to play a leading role in the provision of public goods (e.g. peacekeeping, managing water resources in cross-border water basins to protect the environment, etc.) and its capacity to take part in international cooperation on such issues as terrorism, non-proliferation of weapons of mass destruction and

their means of delivery, trafficking and dissemination of small arms and light weapons, people trafficking, illegal migration, etc., which have a tendency to spill over.

2.1.5. Environmental situation

This chapter will be based on an analysis of the environmental conditions in the country and the recommendations made in the “Country Environmental Profile”, a summary of which will be annexed.

This section will give an overview of trends in the availability and use of environmental/natural resources and in pollution in the country and, possibly, the region that directly affect or influence poverty reduction (link with MDG 7) and food security. It will show clearly the main environmental challenges facing the country and the main obstacles to be overcome. Particular attention will be given to problems and needs arising from climate change.

The country’s institutional situation and its specific capacities in the area of managing the environment and natural resources will be described along with the legislative framework. The CSP will also examine the existence or lack of regulatory reforms in the area. Lastly, the environmental impact, if any, of national sectoral policies will be described.

Achievements in the area of the environment and the management of natural resources will be examined, either as cross-cutting issues in major cooperation programmes (including their environmental impact) or as specific projects or programmes.

Stock will be taken of the country’s accession to international agreements in the different domains (climate change, biodiversity, desertification, chemical products, etc.) and the measures actually taken to apply them. The country’s specific needs in the matter will also be indicated. The “Country Environmental Profile” will take account of vulnerability to natural disasters (risk profile) accompanied, where appropriate, by a specific analysis identifying needs and measures in relation to prevention and preparedness, etc.

2.2. Development strategy of the partner country

This section must provide a summary of the aims and objectives of the government of the country concerned, as defined (a) in the official documents presenting the range of policies implemented, (b) in any national plan, reform strategy or medium- or long-term development programme and (c) in any sectoral development programme. This statement should be supplemented by an indication of how the government proposes to achieve these objectives.

This section must review the country’s commitments under the framework of the regional integration process of which it is a member (e.g. creation of a customs union, economic convergence, common market, sectoral policies, including those relating to security matters, partnership with the EU) and multilaterally (e.g. African Union, WTO, etc.).

Particular attention must be given, where relevant, to the policies pursued by the country to develop ties with the diaspora and foster its involvement, to channel remittances, to promote economic emigration or to limit the impact of the brain drain.

2.3. Analysis of the viability of current policies and the medium-term challenges

In the light of the analysis of the country's situation and political agenda, and especially its poverty reduction strategy (PRSP), a critical summary will be provided of the viability of the country's current policies and medium-term prospects, showing both strengths and weaknesses.

This section will help clearly identify future challenges facing the government and the budgets it will be making available to tackle them, with due regard for complementarity. The most promising fields for future cooperation between the partner country and the donor will be chosen with a view to reducing poverty, i.e. fields in which national priorities realistically and viably match the objectives of the donor and the donor's specific comparative advantages compared to other donors.

In the case of low-income countries, e.g. those eligible for IDA, especially the HIPC initiative, the national agenda will be linked to, or treated as, a poverty reduction strategy paper (PRSP). Under the principle of ownership, the CSP will support the partner country's PRSP and its strategy of development or reforms in pursuit of the MDGs and align itself as far as possible on the systems and procedures of the country's other partners. This principle of ownership must be adapted in the event of difficult partnerships or post-crisis situations in particular, and alternative approaches must be sought (shadow alignment, work with civil society, etc). Where this foundation exists, the EC, Member States and, possibly, other donors will harmonise their cooperation aid as far as possible.

3. CHAPTER 3: OVERVIEW OF COOPERATION AND POLITICAL DIALOGUE, COMPLEMENTARITY AND CONSISTENCY

3.1. Overview of the donor's past and present cooperation (lessons learned)

In the event of joint programming, each donor will draw up a separate chapter providing an overview of its cooperation with the partner country.

The CSP must contain a summary of the results of the donor's past and present cooperation with the partner country and of the lessons learned in order to update knowledge and incorporate best practices. It is important that this statement should cover all external aid instruments for the country, including regional cooperation, issue-based programmes, global initiatives and humanitarian aid.

The previous CSP's sectors of intervention must be evaluated in the light of the results obtained so far on the basis of progressive qualitative and quantitative performance indicators, with due regard for the requisite flexibility.

Account will be taken of general recommendations specifically made in evaluations of strategies by the partner country, if there are any, evaluations of specific sectors and projects and annual reports.

3.2. Information on the programmes of other donors (complementarity)

This section must provide as accurate and comprehensive a picture as possible of the programmes of the Member States and other donors, indicating how they complement each other. Specify as far as possible the amounts involved and their breakdown by intervention sector. Where they exist, the partner country's analytical instruments (PRSP, etc.) will be used.

This section should also discuss what type of instruments the donors are using in their cooperation and whether there is a sectoral or regional focus to their efforts.

A prospective financial matrix of donors will be annexed for detailed information.

3.3. Description of the political dialogue between the donor and the partner country

This section will cover the development of the political dialogue between the government and the donor, in particular concerning aspects such as the human rights situation, governance, the rule of law, etc.

3.4. Description of the state of the partnership with the partner country and progress towards harmonisation

The CSP must describe progress towards improving the coordination of policies, the harmonisation of procedures for programming rounds and the alignment on the partner country's budget cycles. This analysis will be based inter alia on the progress indicators laid down in the Paris Declaration.

More specifically, this section will report on the progress of any coordination/harmonisation process in the country at European level, and in particular on the dialogue between the Commission and the Member States and the existing coordination system, briefly describe the guidelines in the "road map" on the EU's harmonisation and alignment in the partner country, describe the application of the common framework at European level and explain the stage/type of joint programming chosen for the country. It will state the future guidelines and implementation plan for joint programming. Where relevant, it will describe the other harmonisation processes under way in the country and the donors' position on these initiatives, and their complementarity and links with the harmonisation process at European level.

This section will provide information on the donors' initiatives to align on the partner country's multiannual programming rounds (poverty reduction strategies and budget processes).

It will describe the role, attitude and position of the partner country in the harmonisation and alignment process and its capacity/willingness to play a leading role.

3.5. Analysis of consistency with the donor's other policies

It is widely recognised that development policy alone will not enable the developing countries to progress.

Policies other than aid policy are at least as important in so far as they contribute or affect developing countries in their efforts to achieve the Millennium Development Goals.

The principle of consistency with other EU policies requires special attention. This section must, where relevant, address the following areas: trade, the environment, climate change, security, agriculture, fish, the social dimension of globalisation, employment and decent work, migration, research and innovation, the information society, transport and energy.

The objective is to promote the possible synergies between other EU policies and development policy in the response strategy.

4. CHAPTER 4: THE DONOR'S RESPONSE STRATEGY

This section should set out the strategic choices for cooperation in the partner country on the basis of its needs, strategies, priorities and resources and according to the evaluation of:

- the partner country's development strategy and the viability of interventions in the light of the country's political and institutional, economic, trade, social and environmental situation;
- the objectives of the donor's development policy, other aspects of external action and other policies;
- the country's needs and progress towards the MDGs and its commitment to achieving them, referring where possible to indicators and statistics delivered by the national statistical system;
- the relative magnitude of the financial and administrative resources to be made available and their potential impact (for example, in terms of improved country economic performance and poverty reduction);
- the comparative advantages of the donor in relation to complementarity/the division of labour between development partners, especially vis-à-vis the Member States and/or the Commission;
- where relevant, the results of the analysis of the consistency between the donors' other policies and the development objectives;
- any risks associated with the strategy that could jeopardise its success (political, economic, security, environmental impact).

The programming process must be guided by the principle of concentration. This means selecting a limited number of sectors of intervention rather than scattering efforts across too many different sectors. This is crucial to the effectiveness of aid.

The choice of implementation method must also be explained, given the principle of switching from a project-based to a programme-based approach, accompanied, wherever possible, by structural/sectoral aid.

For each selected focal area, the CSP should define overall and specific objectives.

If there is a joint response strategy, this section must contain a division of labour between development partners. If not, it must provide a specific justification of the value added by the EC as compared to other donors.

Cross-cutting issues must be mainstreamed in each priority area: i) democracy, good governance, human rights, the rights of the child and the rights of indigenous peoples; ii) gender equality; iii) environmental sustainability; iv) HIV/AIDS.

The partner country's commitments, drawn up in cooperation with the government, will be listed and the risks of the response strategy analysed.

In order to determine whether the priority sectors have a potential environmental impact, a reference will be made to a clear commitment to carry out a strategic environmental assessment.

PART 2: WORK PROGRAMME

All the aspects examined in the CSP feed into a work programme or NIP.

The NIP is essentially a management tool covering a period of several years to identify and define, in a transparent manner, the selected areas/sectors of cooperation for financing and appropriate measures and actions for attaining the objectives set down. More specifically, it must set out the overall and specific objectives, the target groups, the expected results, the programmes to be implemented to achieve the objectives, the type of assistance to be provided and a calendar. The commitments agreed with the partner country will be reiterated.

In this connection, performance indicators must be fixed for each sector in partnership with the partner country and the other partners. These indicators must be confined to a few essential indicators of different types (inputs, direct achievements, results and impact). There should be a particular emphasis on results-based indicators, which have the advantage of increasing the partner country's ownership of the policies to be applied to achieve the objectives. The indicators must also be clearly defined and measurable. In this connection, the donors need to agree to use common indicators to assess performance in each sector against the objectives. In the countries concerned, this should be done using the monitoring system laid down in the PRSP, which should be incorporated into the national budget cycle.

Where appropriate, the work programme should also give an approximate idea of the resources allocated, the financing method (aid, projects, budget support) and the financial legal basis.

ANNEXES

1. Summary table for the country

This table provides basic information on the country concerned. The tables showing the macroeconomic indicators and the 10 key poverty indicators will be included in it.

2. Country environmental profile

This analysis of the environmental conditions in a country or sector includes the following information: a description of the natural and human environment, including the profile of vulnerability and exposure to the risk of natural disaster, the legislative and institutional framework, information on the links between the social, economic and environmental situations, key data on areas where environmental action is needed and recommendations for

the future, an analysis of the cooperation from an environmental point of view as to its integration in programs and projects in other areas and/or as to its integration as focal sector.

3. Prospective financial matrix of donors

This annex summarises the known interventions of other donors, including the Member States and multilateral donors. It will transparently reflect at least the results of the local coordination/harmonisation referred to above. It will highlight, where relevant, the division of labour and/or complementarity. The matrix will be both retrospective and prospective, covering both the past and the period 2006-2013.

This matrix will also be a useful contribution to the CDF/PRSP exercise if that is being developed in the partner country.

4. Country migration profile (where necessary)

A migration profile must be drawn up for every country in which migration (South/North or South/South) and/or asylum issues could influence development prospects.

It contains any information relevant to the design and management of a common migration and development policy. It includes information on migratory flows (refugees and economic migrants), taking in gender issues and the situation of children. It also provides information on the country's skills needs, skills available in the diaspora and remittances to the country. Where relevant, the profile will analyse the routes taken by illegal migrants and the activities of people-trafficking networks.

5. Description of the CSP drafting process, stressing the involvement of non-state actors and local authorities

This involves, in particular, explaining how non-state actors and local authorities were involved in the programming discussions and, more generally, assessing the progress made and to be made towards consolidating the involvement of these actors in the development process (discussion of the country's development priorities in the framework of the PRSP, the participatory nature of the budgetary processes, the capacities, potential and constraints of different types of actors, etc.).

6. Harmonisation road map (where there is one)